

MŪSŲ LIETUVA

NR. 52 (1535) — SEMANÁRIO — 1977 M. GRUODIS — DEZEMBRO 29 D. — 3,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

Po šešiasdešimt metų

M. STONYS

Prieš 60 metų įvyko didžioji Rusijos revoliucija, kuri nuvertė ir sunaikino carą su šeima, išžudė šimtus tūkstančių caro rėmėjų ir šalininkų. Ji iškėlė bolševikų (komunistų) partiją ir tuos neturtinguosius, kurie tą partiją rėmė. Revoliucija pavartojo Did. prancūzų revoliucijos sūki — laisvė, brolybė, lygybė.

Rusijos revoliucija ir bolševikų partija pasisavino prancūzų revoliucijos raudonąją vėliavą. Negausi ir silpna bolševikų partija paėmė Rusijos valdžią į savo rankas.

Slinko metai. Išudyta milijonai "liaudies priešų". Atimtos komunistinės Rusijos piliečių visos žmogaus teisės: privati nuosavybė, žodžio ir spaudos laisvė, teisė pasirinkti darbą ir

gyvenamą vietą, teisė išvykti į užsienį, teisė pasirinkti valdžios formą, teisė gyventi pagal savo įsitikinimus, teisė kritikuoti valdžios ir partijos veiklą. Partijos diktatūra, kuri vadinama proletariato diktatūra, sukaustė visą žmonių gyvenimą taip, kaip nė vienas pasaulio diktatorius nebuvo išstengęs to padaryti.

Per 60 metų komunistinėje Rusijoje nebuvo įgyvendinta nei laisvė, nei brolybė, nei lygybė. Per tuo ilgus šešis dešimtmečius buvo gaudomi ir naikinami "liaudies priešai": vieni sušaudomi, kiti šalčiu, badu ir sunkiu darbu marinami Sibiro stovyklose, dar kiti kalėjimuose ir psichiatrinėse ligoninėse. Ir po 60 metų Rusijoje ir okupuotose Baltijos valstybėse tebejieškoma liaudies priešų, kuriems suverčiamos visos komunistinės Rusijos negerovės, pačios komunistų partijos santvarkos sukurtos.

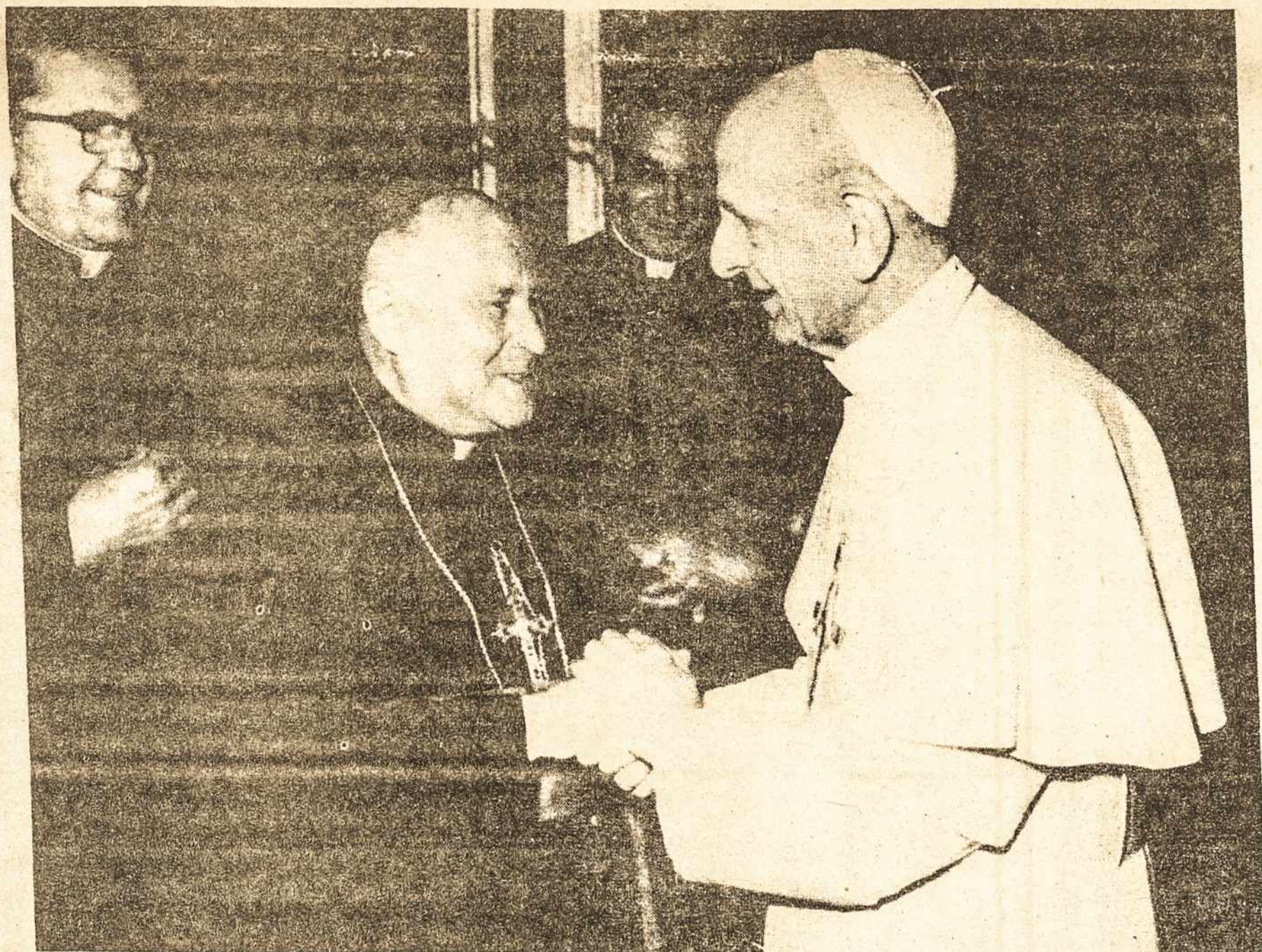
Po 60 metų, kai Brežnevas no-

ri pasididžiuoti Rusijos laivynu ir kariuomenės apginklavimu, trūksta duonos, mėsos, drabužių, butų. Jau į paprotį įėjo blogi metai ir mažas derlius. O juk žemės plotai dvigubai didesni už JAV! Likimo pasityčiojimai, Brežnevas vėl turi pirkti 15 milijonų metrinių tonų kviečių iš kapitalistinių JAV. Iš kur Brežnevas pirktų kviečius, jei JAV būtų komunistinė kolchozų sistema?

Po 60 metų vėl naujai perrašoma komunistinės Rusijos konstitucija, kuri nežada panaikinti proletariato (komunistų partijos) diktatūros, nežada įgyvendinti laisvės, brolybės, lygybės, nežada pavergtoms tautoms teisės pasirinkti valdymosi formą ar atsiskirti nuo komunistinės Rusijos. Priešingai: konstitucija verčia pavergtas tautas nusilenkti ir klusniai viską vykdyti, ko didžioji rusų tauta nori. Mat, rusiška komunistinė "demokratija" reikalauja, kad mažasis ar silpnasis tarnautų didžiajam.

Per 60 metų komunizmas išaugo, suskilo ir smuko. Komunizmas dabartiniu metu iki kaulo yra įsiėdęs ir nusibodęs kom. Rusijoje, jos sateliutuose ir kitose komunistinėse valstybėse. Jis pasidarė nebeatrauklus ir kapitalistinėse valstybėse, nes prarado tarptautinį charakterį. Juk rusiško ir kinietiško komunizmo nenori nei prancūzai, nei italai, nei anglai, nei amerikiečiai. Visi žino, kad rusiškasis komunizmas per daug žiaurus, diktatūrinis ir nacionalinis. Rusų komunizmas siekė ir tebesiekia, kad kitos komunistinės tautos tarnautų Maskvai ir įsakytus priimtų tik iš Maskvos.

Po 60 metų atsirado prošvaistė: rusiškasis komunizmas ima irti ir slinkti žemyn. Jei JAV rusiško komunizmo neremtų savo technika ir kviečiais, slinkimas ir žlugimas vyktų daug greičiau. Yra manančių, kad komunistinėje Rusijoje auga galimybė antrajai didžiajai revoliucijai, kuri nušluos rusišką komunistinę santvarką ir duos progą pavergtoms tautoms tapti nepriklausomomis valstybėmis. Ta prošvaistė yra pavergtų tautų viltis.

Kauno ir Vilkaviškio vyskupas koadjutorius LIUDAS POVILONIS (viduryje) š.m. spalio 22 d. audiencijoje pas popiežių Paulių VI. Kairėje — vysk. L. Povilonio palydovas Vilniaus Sv. Rapolo parapijos klebonas ir Kauno kunigų seminarijos profesorius KUN. DR. PRANAS VAICEKONIS, dešinėje — vertėjas PREL. AUDRYS BAČKIS, dirbantis Vatikane. Svečiai iš okupuotos Lietuvos buvo atvykę Romon dalyvauti vyskupų sinode Nuotr. Felici

LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

Pavergtųjų ginklas - anekdotai

Susitinkant su lenkais Romoje ar kitur tenka patirti ir tikrą dabarties lenkų humorą. Ypač aštrus yra politinis lenkų humoras, tačiau ir kitos ydos neišvengia pylos. Pvz. pajuokiamas labai paplitęs girtavimas.

Lenkijoje įvyko pelių šventė. Pirmoji atsisveikina anglų pelė: "Baigiu savo whisky ir einu miegoti!" Prancūzų pelė priduria: "Dar paimsiu stiklėlį konjako ir eisiu į lovą su meiluže..." Pelė iš Vokietijos ištuština alaus bokalą ir taria: "Dabar manęs jau laukia žmonelė..." Šeiminkė lenkų pelė pareiškia: "Išgersiu dar vodkos ir dar po vieną, ir dar po vieną, ir eisiu gaudyti katiną..."

Daugelis lenkų istorijėlių iškelia tautinį jų išdidumą ir religingumą. Ypač pajuokiamas ateizmas ir komunizmas, kuris jiems yra jėga primestas. Per 90% lenkų yra katalikai, ir kardinolas Višinskis, 1956 m. paleistas iš kalėjimo, turi daugiau šalininkų negu lenkų komunistų partijos sekretorius Edvardas Gierek. Todėl susidūrimas tarp religijos ir oficialaus ateizmo duoda daug medžiagos lenkų humoristams.

Kompartijos rajono inspektorius lanko kolchozą ir klausia kaip vyksta bulvių kasimas.

— Daug geriau negu pernai, — atsako kolchozo pirmininkas.

— Kiek geriau?

— Šimtą kartų geriau, — atsako paklaustasis. Inspektorius, suprasdamas, kad ir šimtas nulių vis tiek yra nulis, reikalauja tiksliai paaiškinti.

— Taigi, drauge inspektoriau, jei sudėtume bulvę prie bulvės, tai jų eilė siektų net iki Dievo kelių...

— Drauge, juk žinai kad Dievo nėra, — pareiškia inspektorius.

— Drauge inspektoriau, taip pat nėra ir bulvių...

Kita istorijėlė pasakoja apie draugą Kovalskį, kuris eina į partijos susirinkimą, bet katė perbėga kelią. Jis daro vingį, susirinkimam atvyksta pusvalandį pavėlavęs. Partijos sekretorius bara Kovalskį už pasivėlavimą, o šis ima teisintis, papasakodamas visą įvykį.

— Bet, drauge Kovalski, — aiškina jam sekretorius, — tokie prietarai mūsų laikais yra labai juokingi. Jei man katinas būtų perbėgęs kelią, būčiau tik persižegnojęs ir ėjęs sau tiesiai į susirinkimą...

Kitas anekdotas vaizduoja komunistų pastangas perauklėti mases pagal savo pasaulėžiūrą. Viename fabrike vyksta komunistinės propagandos susirinkimas. Pirmininkas bara darbi-

ninkus už tai, kad nelanko partijos parengimų.

— Jūs sėdite sau namuose ir nieko nežinote kas vyksta pasaulyje. Pavyzdžiui, drauge Chmielnicki, pasakyk kas yra Brežnevas?

— Nežinau, — atsako paklaustasis traukydamas pečiaus.

— Matote, — pasipiktinęs šaukia pirmininkas, — jis nežino net kas yra vyriausias garbingiausios Sovietų Sąjungos vadas. Tai todėl, kad jūs sėdite namuose ir nelankote partijos susirinkimų! Štai tu, pasakyk, — kreipdamasis į kitą darbininką klausia, — kas yra Gierek? — Ir tas nežino.

— Argi niekad negirdėjai apie didįjį mūsų krašto vadą? Kodėl ta' sėdi namuose ir nelankai susirinkimų?

Iš salės galo pasigirsta balsas:

— Drauge pirmininke, ir aš noriu Jus paklausti, kas yra Novokovskis.

— Iš kur aš galiu visus draugus pažinti, — atsako sumišęs pirmininkas.

— Matai, — paaiškina tas pat balsas iš salės, — jei drau-

gas sėdėtumei namie ir nebėgintumei po visokius partijos susirinkimus bei posėdžius, tai žinotum, kad tas Novokovskis dažnai flirtuoja su tavo žmona...

Žinomas nacių priešas Sim. Wiesental moka papasakoti daug anekdotų iš už geležinės uždangos. Jis rengia net veikalą apie humorą, kaip beginklių tautų geriausią ginklą. "Lenkų kaip ir žydų humoras, — rašo jis, — yra kenčiančiųjų humoras." Jis leidžia prispaustiesiems juoktis net iš savo skaudžios padėties. Apie 90% politinio lenkų humoro yra nukreipta prieš rusus ir tik 10% prieš lenkus, tarnaujančius sovietam. Tai esą lengva konstatuoti aplankius lenkų kabaretus Krokuvoje ar kitur. Antisovietinės istorijėlės ir juokingos žinomų asmenų imitacijos užpildo ištisas programas.

Maskvoje spaudos konferen-

cijoje Vakarų korespondentas klausia Brežnevą, ar jis turįs taip pat kokį nors "hobby"?

— Man patinka rinkti istorijėles apie save patį, — atsako sovietų vadas.

— Ar jau daug jų surinkote?

Brežnevas, kiek pagalvojęs, atsako:

— Jau galima užpildyti net tris ar keturis lagerius...

Panašiai piktai ir kandžiai kalbama ir apie Lenina.

Pradžios mokykloje mokytojas klausia mokinį, kaip didis buvęs Leninas. Mokinys, kiek pagalvojęs, atsako:

— Leninas buvo vieno metro ir 50 cm.

— Iš kur tai žinai? — klausia mokytojas.

— Mat manō tėvas, kuris yra vieno metro ir 80 cm ūgio, nuolat kartoja, kad tas Leninas siekia jo kaklo... (Iš "Selezione" "R. Digest") Kl. R.

FILMAS APIE KUDIRKĄ

"People" žurnale 1977 m. lapkričio 21 nr. žurnalistė Kristin McMurrin aprašė dabartinį Kudirkos gyvenimą Amerikoje bei įdomesnius numatytus ateities darbus. S. Kudirkos gyvenimas, ypač jo laisvės kova ir žmogaus teisių siekimas, tapo tema tele-

vizijos filmui. S. Kudirka pats ne vaidins filme — pagrindinį vaidmenį atliks žymus artistas Alan Arkin. McMurrin rašo, kad Kudirkos finansinė padėtis sustiprės, nes atlyginimas už duotas teises paruošti biografinį filmą yra 16.000 dolerių. Be filmo, "Dial" leidykla numato išleisti biografinę knygą "For Those Still At Sea" 1978 m. balandžio mėnesį.

Baigdamas pasikalbėjimą su žurnaliste, S. Kudirka tarė: "Aš esu dėkingas svečias Amerikoje, bet svajoju vieną dieną sugrįžti į laisvą Lietuvą".

Iš kitų šaltinių žinoma, kad filmas apie Simo Kudirkos odiseją baigiamas ruošti "The Jozak Company" Kalifornijoje. Jis pavadintas "The Defection of Simas Kudirka", skirtas televizijai ir užima dvi valandas. Dr. R. Paegle ir jo žmona, kurie aktyviai dalyvavo S. Kudirkos gelbėjimo akcijoje, figūruoja ir filme. Kol dar filmas nėra galutinai baigtas, jiedu kreipėsi į minėtą bendrovę, prašydami kairiųjų pakeitimų, ypač paryškimo, kad S. Kudirkos gelbėjime dalyvavo daugybė Amerikos lietuvių. Rūta-Ona Šiūlytė

KAUNO M. K. ČIURLIONIO DAILES muzėjuje kauniečiai dailininkai surengė tapybos, skulptūros ir grafikos parodą, sutelkdami 150 naujausių savo darbų. Skulptūrų skyriuje didžiausio dėmesio susilaukė P. Zalenso "Pasveikinimas", J. Ruzgo "Taika", V. Norkevičiaus "Motina". Senuosius ir naujusius Kauno vaizdus atskleidė S. Nenortos, P. Stausko, V. Povilaičio, A. Lukšto, L. Drazdauskaitės tapybos kūriniai. Grafikas V. Klemka parodai pateikė "Kartų kelius", "Neramius horizontus" — apmąstymų ciklus apie žmogų ir laiką. V. Kst.

Atstatytasis Žalgirio mūšio paminklas Krokuvoje. Jis buvo sunaikintas II D. karo metu. Viršuje vaizduojamas karalius Jogaila, žemiau — Vytautas D., prie kurio kojų guli nukautas ordino magistras. Kairėje — lietuvių lankytojų būrelis. Lenkas vadovas, paklaustas apie žemiau Jogailos stovincią figūrą, sakė nežinąs ką ji vaizduojanti. Ši nuotrauka daryta 1976 m. prieš paminklo atidengimą

Sovietinės imperijos himnas

Šių metų gegužės 27 d. TSRS Augščiausios Tarybos įsakymu buvo paskelbtas naujas Sovietų Sąjungos imperijos himnas. Vilniaus "Tiesa" š.m. birželio 12 d. paskelbė rusišką jo tekstą ir gaidas. Himną parašė S. Michalkovas ir G. El-Registanas, muzika — A. B. Aleksandrovo. Štai A. Venclovos vertimas (nauja redakcija).

Laisvųjų respublikų sąjunga amžiams
Tvirčiausiai Didžiosios Rusijos suburta,
Tarybų mūsų Sąjunga, žaunioi gyvuoki,
Galinga, vieninga, tautų sukurta!

Savo Tėvyne mes šlovinam laisvąją,
Jungia tautas čia draugystė tvirta!
Veda subūrusi į komunizmą mus
Lenino partija — liaudies jėga!

Per audrą mums laisvė lyg saulė žėrėjo,
Didysis mums Leninas rodė kelius:
Į kovą teisingą tautas jis pakėlė,
Ir darbui, ir žygiams jis įkvėpė mus!

Savo Tėvyne mes šlovinam laisvąją,
Jungia tautas čia draugystė tvirta!
Veda subūrusi į komunizmą mus
Lenino partija — liaudies jėga

Laimėsime, taurių komunizmo idėjų
Į ateitį šviesią pirmyn vedami,
Ir būsimė mūsų garbingos Tėvynės
Raudonajai vėliavai ištikimi!

Savo Tėvyne mes šlovinam laisvąją,
Jungia tautas čia draugystė tvirta!
Veda subūrusi į komunizmą mus
Lenino partija — liaudies jėga!

Šis vertimas yra labai pataikūniškas, jame sušvelninti kaikurie rusiško teksto išsireiškimai, vietomis iškreipta originalinio teksto prasmė. Štai beveik pažodinis vertimas, paliekąs originalinius išsireiškimus bei jų dvasią.

Neišardomą sąjungą respublikų laisvų,
Sujungę amžiams Didžioji Rusija.*
Tegyvuoja tautų valios sukurta,
Vienalytė, galinga Sovietų Sąjunga.

Pro audras mums laisvės saulė spindėjo,
Ir didysis Leninas nušvietė kelią.
Teisingam siekimui jis tautas sukėlė
Ir mūsų pastangoms, ir žygiams jis
Įkvėpimą davė.

Pergalėj nemarių komunizmo idėjų
Mes matome ateitį mūsų šalies,
Raudonajai vėliavai šlovingos Tėvynės
Mes visad būsim didžiai ištikimi.

(Po kiekvienu punktu refrenu kartojama)

Šlovė tau Tėvyne mūsų laisvoji
Tautų draugystės viltinga stiprybė.
Partija Lenino — tautinė jėga
Mus į komunizmo pergalę veda!

*) (splotila na veki Velikaja Rus)

Šis himnas yra daug pasakantis. Pačiu pirmuoju punktu išdidžiai skelbiamas didžiosios Rusijos valdos manifestas. Jei šiaip kitais atvejais padėtis maskuojama ir tiesiogiai Rusijos vardas neminimas, o tik kažkokia Tarybų Sąjunga, tai ši oficialioji giesmė — himnas nuogai ir atvirai deklaruoja rusiškosios imperijos statusą. Jis skelbia, kad įvairiais laikais rusų paglemžtos tautos (kurių yra per 100) yra sujungtos, teisingiau pajungtos, ir ne betkaip, bet amžinai didžiosios Rusijos. Kadangi ten viskas dengiama apgavystės šydu, tai dėl "durnelių" akių net į konstituciją įrašoma, jog atskiros tautos, jei nori, gali iš šios sąjungos pasi-

traukti. Tačiau visa valdžios sistema sutvarkyta taip, kad vien tik viešas pagalvojimas apie tai reikštų savęs išstatymą sunaikinimui.

Antrasis punktas paremia pirmąjį. Čia skelbiama, kad tautoms į tą "draugystę" dėtis įkvėpimą davė ir kelią parodė didysis rusų tautos sūnus Leninas. Net koktu, kai oficiali tautos giesmė — himnas skelbia dvigubą melą. Juk pirmiausia tams tautoms "kelią parodė" carinės Rusijos armija, per eilę metų žiauriausiai vykdydama šių tautų užkariavimus ir jų žemių prijungimus prie Rusijos. Ši carinių rusų darbą vėliau tęsė raudonoji armija, milijonus žmonių paskandindama kraujuje, jei tik kas išdriso to Lenino "įkvėpimo" nepriimti. Tokie melagingi žodžiai patį šį himną paverčia vien žemos rūšies propagandiniu pamfletu.

Trečiuoju punktu rusiškumo siekimai dar sustiprinami. Lig šiol rusiškojo komunizmo plėtimosi pastangoms buvo bandoma duoti tarptautinį pobūdį. Tačiau šis himnas aiškiai pasako, kad tai nėra siekimas kokios nors pasaulio žmonijos gerovės, bet grynai rusų dominavimo išplėtimas. Komunizmo idėjų pergalėje išvelgiama ne kas kitas, o tik "ateitis mūsų šalies", tai yra Rusijos. Kai cariniai rusai savo žemių plėtimą vykdė, nešdami carinės jėgos simbolį — vėliavą su dvigalviu aru, tai šiais moderniais laikais bolševikiniai rusai tą simbolį pakeitė ir dabar savo valdų plėtimui naudoja raudoną vėliavą su kūjo ir pjautuvo emblema. Kaip tas carinis dviem galvoms vaizduojamas paukštis buvo vien apgaulė, taip dabar anie pasenę, archaiški įrankiai ir kraują simbolizuojanti vėliava išreiškia grubią, žiaurią priešpaudą paglemžtoms tautoms ir kartu grėsmę pasauliui.

Tenka palaukti, kaip laisvojo pasaulio kad ir giminingos rusiškajam komunizmui įvairių tautų kompartijos pažiūrės į tokį rusų užmojų plėsti savo dominavimą. Dar aštresnis klausimas stoja anom į Rusijos "draugystę" suvartom tautom. Ligi šiol jos vis buvo glostomos neva lygybės pažadais, net konstitucijon įrašant kaikurias laisves. Dabar gi viešai — himnu paskelbiama, kad jūsų viešpats yra didžioji Rusija. Šitoksai proklamavimas, be abejonės, turės iššaukti priešingą reakciją. Juk dabartinėje rusų imperijoje iš 230 milijonų gyventojų pusė ar net daugiau nėra rusai. Tose nerusiškose masėse

Laiškas iš okupuotos Lietuvos

Neleidžia aplankyti giminių

Mielas Broliuk,

Šiandien, turėdama laisvesnę valandėlę, nutariau Tau parašyti laišką. Sąžinė graužia, kad taip ilgai neparašiau. Neseniai grįžau iš atostogų. Truputį buvau prie jūros Palangoje. Kadangi jau baigiasi kurorto sezonas, tai lengviau buvo gauti kambarį. Sezono metu tiek privažiuoja iš tolimiausių "broliškų" kraštų, kad neįmanoma rasti kur prisiglausti. Graži mūsų Palanga. Yra labai gražių, ištaigingų vilų, bet yra ir kam jose gyventi, tik ne mums...

Visi giminės buvome suvažiavę į sesers sūnaus vestuves... Tik Tave vieno trūko. Aš visą laiką galvoju apie tą neteisybę pasaulyje. Kodėl neleidžia pasimatyti su savo artimaisiais giminėmis? Ką tas pasimatymas gali pakenkti valdžiai, mums nesuprantama. Aš po to neigiamo atsakymo daviau bent tris pareiškimus, bet, deja, jų atsakymo negavau. Norėčiau nors sužinoti, ar dar galima duoti dokumentus. Čia tokia nesąmonė, apie kurią sunku ir skaudu kalbėti. Jeigu jau mes tokie pasmerkti jų akyse, tai nors pasakyti, kad neleis ir daugiau nesikreipti. Žmonės visokiausiai būdais stengiasi išvažiuoti pas gimines, bet mažai kam pa-

vyksta. Daug mano pažįstamų davinėja dokumentus po penktą, šeštą kartą ir vis tas pats.

Liūdna ir skaudu, bet tai mūsų gyvenimo realybė. Reikės dar bandyti rašyti į Maskvą. Gal ten padės. Žinai aš niekad netikėjau, kad augštame poste sėdintis neatsakytų į piliečių pareiškimus. Štai tau laisvė, brolybė, lygybė... Lauksiu, kaip klostysis toliau. Gerai, kad parašei ten... Gal nieko nepadės, bet tegul pasaulis žino. Būtų labai malonu, kad Tu mus aplankytum...

Reikės pavasarį gal į kokią demokratinį kraštą bandyti išvažiuoti — į Čekoslovakiją ar demokr. Vokietiją. Čia, mat, su turistine grupe lengviau leidžia...

Tu gal parašyk į Maskvą Augšč. Tarybos prezidiumo pirmininkui, kad 4 iškvietus siuntei ir vis neišleidžia. Pažiūrėsime ką atsakys... Rašyk, labai laukiu. Bučiuoja Tave —
Tavo sesuo...

Iš kiekvieno tikinčiojo
reikalaujama,

kad jis ne tik kalbėtų,

bet ir liudytų apie Kristų

darbais

ir pavyzdžiu.

Br. Zumeris

vyksta gana ryškus tautinio jausmo stiprėjimas. Kai tie žmonės bus varomi šlovinti Rusijos, giedoti jų himno, pasireikš didelė neapykanta jų širdyse, o tokios nuotaikos veda į sprogimą. Taigi, šis himnas gali atlikti savo vaidmenį, tik ne tokį, kokio siekia didžiarusiai.

A. Žalgiris

Tėviškės žiburiai

Šventinės lietuvių pamaldos Sibiro kasyklose. Kitoje pusėje šios nuotraukos įrašyti Sibiro tremtinio žodžiai: "Jie buvo patamsy, mirties paunksmėj, skurde, geležim surakinti" (Ps. 106, 10), o visdėlto, Viešpatie, Tavo pagalbos požemiuose jieškojo...

Religiniai lietuvių išeivijos rūpesčiai

JAV lietuvių katalikų kunigų suvažiavimas svarstė parapijų veiklą, būklę pavergtoje Lietuvoje, pagalbą pavergtiesiems, naujus leidinius

KUN. VYT. PIKTURNA

Metinis JAV Kunigų Vienybės suvažiavimas įvyko š.m. spalio 12-13 d.d. Putname, Conn., N.P.M. seselių vienuolyne. Posinguose dalyvavo ne tik kunigai, bet ir seselės vienuolės bei pasauliečiai.

Pirmąją paskaitą skaitė brolis Ron Pasquariello — tautybių reikalų centro pirmininkas iš Vašingtono. Kalbėjo apie etninių parapijų ateitį. Drąsino neišsigąsti pavojų, sunkumų, siūlė įvairių etninių grupių žmonėms bendromis jėgomis kovoti už savo teises.

Lietuvių parapijos

Simpoziume "Lietuvių parapijų pastoracinės formos ir metodai" svarstyta, kaip pamaldose išlaikyti lietuviškas tradicijas, kaip į lietuviškų parapijų veiklą įjungti toliau nuo parapijų šventovių gyvenančius lietuvius. Svarbu su visais palaikyti ryšį, aplankyti kiekvieną šeimą bent kartą per metus. Tai gera proga pažinti parapijiečių reikalus, įjungti juos į bendrą parapijos veiklą. Didelis pliusas, kai parapijoje veikia bent šeštadieninė mokykla. Toliau gyvenančius vaikus reikia telkti į atskirus būrelius ir paruošti pirmajai Komunijai. Į parapijos chorus jungti jaunimą. Pusoelėti bendrą tikinčiųjų giedojimą. Lietuvos vyčių organizacija JAV-se gali turėti didelę reikšmę lietuviškų parapijų išlikime.

Svarstyta ir dvasinis atsinau-

jinimas lietuviškose parapijose. Sesuo Ona Mikailaitė siūlė organizuoti religinius savaitgalius jaunimui. Susikaupimo valandas praversti pokalbių forma, stengiantis visus įtraukti. Pageidavo, kad spaudoje būtų daugiau rašoma religinėmis temomis.

Pedagogas Antanas Masionis pastebėjo, kad paruošimas pirmajai Komunijai šeštadieninėse mokyklose nėra pilnas. Pamokslai turėtų būti sakomi gyvai, o ne skaitomi kitų kunigų parašyti. Dievo žodžio skelbimas turėtų būti surištas su šio meto gyvenimu. Maldos turėtų būti skaitomos aiškiai, neskuabant, su įsijautimu. Prel. V. Balčiūnas suvažiavimo dalyvius supažindino su literatūra apie dvasinį atsinaujinimą.

Lietuva įpareigoja

"Mus įpareigoja kovojanti Bendrija Lietuvoje". Tos temos svarstymuose dalyvavo ir kunigai, ir pasauliečiai. Antanas Masionis, remdamasis žurnalu "Tarybinis Mokytojas", leidžiamu okup. Lietuvoje, supažindino su sunkiu mokytojų darbu pavergtoje tėvyneje, kur mokytojai verčiami jaunuolius auklėti ateistais. Mokytojai, vieni iš baimės, kiti siekdami privilegijų, griaua tikėjimą. Jau vaikų darželiuose galvon kalama, kad "spaliukui dangaus nereikia". Mokiniai per prievartą įtraukiami į ateistinius renginius. Lietuvos gimnazijose yra antikristo komandos, suorganizuotos ko-

vai prieš tikėjimą. Kalbėtojas pabrėžė, kad ir mes galėtume pasimokyti iš ateistų ir jų naudojamu metodu įtraukti jaunimą į didesnį tikėjimo tiesų pažinimą, uždegti jaunimą dabartinių Lietuvos kankinių pavyzdžiais.

Kun. K. Pugevičius skatino platinti "LK Bažnyčios Kroniką", svetimtaučius supažindinti su Lietuvoje vykstančia kova už tikėjimą, organizuoti pas vyskopus delegacijas, supažindinti juos su padėtimi Lietuvoje, rengti pamaldas už persekiojamus tikinčiuosius, remti Religinę Šalpą, kuri atlieka didelius darbus Lietuvoje, įsijungti į žmogaus teisių gynėjų eiles.

Liturginiai leidiniai

Kun. V. Pikturna perskaitė laišką iš Lietuvos, kur smulkiai išdėstyta, kas iki šiol padaryta verčiant mišiolą lietuvių kalbon. Beveik visi mišiolų tekstai ten išvesti, patikrinti, suvienodinti liturginiai terminai, išlyginta kalba. Dalis medžiagos persiūsta Vatikanui, kad būtų gautas patvirtinimas. Nutarta kreiptis į vysk. V. Brizgį ir vysk. A. Deksnį, kad stengtųsi kuo greičiausiai gauti reikiamą patvirtinimą. Kilo klausimas, ar Lietuvoje bus leista mišiolą spausdinti. Jei ne, tai reikės spausdinti Romoje arba JAV-se ir iš čia aprūpinti parapijas Lietuvoje ir visame pasaulyje esančias lietuvių šventoves. Kol mišiolas nebus atspausdintas, teks tęsti sekmadienių mišiolėlių spaus-

dinimą. Per metus bus spausdinami keturi sąsiuviniai.

Muzikas kun. V. Budreckas rengia platų giesmyną. Projektą peržiūrėjo lietuvių muzikų-vargonininkų komisija.

Spaudai parengtas leidinėlis, kur bus maldos, bendrai pasiruošiant susitaikymo — Atgailos sakramentui.

Prel. V. Balčiūnas pranešė, kad kun. S. Žilius Romoje yra parengęs maldų tekstus įvairiom progom. Pageidauta knygelės, kurioje būtų išspausdinti skaitymai iš Šv. Rašto ir maldos, tinkamos skaityti prieš laidotuves iš vakaro.

"LKB Kronika" anglų kalba

Buvo užsiminta ir apie "LK Bažnyčios Kroniką", kurios vertimu į anglų kalbą ir jos spausdinimu rūpinasi JAV Kunigų Vienybė. Kronikos verčiamos, spausdinamos ir platinamos atskirais numeriais. Kai bus išspausdinti atskiri sąsiuviniai, reikės atspausti atskirais tomiais. Šiuo metu daug naudingiau leisti pavieniais numeriais, nes taip daugiau naudos. Stori knygų tomiai gulės knygų spintose, o pavieniai numeriai, išsiuntinėjami visiems JAV ir Kanados vyskupams, anglų kalba spausdinamiems laikraščiams bei žurnalams, senatoriams, JT žmogaus teisių komisijos nariams, vis iš naujo primena sunkią kovą už tikėjimo laisvę Lietuvoje.

Kronikų spausdinimą turėtų remti visi lietuviai. Iki šio laiko tą našta neša tik JAV lietuviai kunigai. Jų spausdinimui Kunigų Vienybė yra išleidusi per \$20.000. O juk tas reikalas turi rūpėti ne tik vien kunigams, bet ir visiems lietuviams. "LKB Kronikos" leidimo reikalams visi prašomi aukas siųsti šiuo adresu: "Lithuanian Religious Aid", 391 Highland Blvd., Brooklyn, N.Y., 11207, USA.

Yra išleistos dvi laidos brošiūros apie Nijolę Sadūnaite. Numatoma išleisti praplėstą trečią laidą.

Tėviškės žiburiai

Lenkija

SUVALKŲ TRIKAMPIO LIETUVIUS rugsėjo pradžioje aplankė Lietuvos televizijos ir radijo ansamblis "Armonika", vadovaujamas kompoz. Vytauto Juozapaičio. Gastrolinėje išvykoje taipgi dalyvavo aktorius Vytautas Kybartas, Vilniaus televizijos pranešėjas, Vilniaus operos solistai Jonas Stasiūnas ir Romualdas Vešiotas, Vilniaus filharmonijos sol. Elena Žuravliova. "Armonika" po du konkretus surengė Seinuose ir Suvalkuose, vieną — Punsko lietuvių gimnazijoje, tris — Kreivenuose. Koncertai susilaukė apie 2.500 dalyvių, kurių didžiąją dalį sudarė lietuviai. Oficialiai šie koncertai buvo skirti sovietinės Spalio revoliucijos šešiasdešimtmečiui.

JAV Lietuvių Kunigų Vienybės metinio suvažiavimo dalyviai Putname, Conn., š.m. spalio 12-13 dienomis. Jų tarpe matyti keletas svečių pasauliečių. Suvažiavimas aptarė aktualiuosius sielovados klausimus

Vokietijos lietuvių jaunimas

V. Vokietijoje lietuvių jaunimo grupė leidžia "Jaunimo Balsą", trimėnesinį žurnaliuką. Čia pateikiame jo straipsnį "VLB ir jaunimas", išspausdintą 1977 m. birželio mėnesį. Straipsnio kalba vietomis išlyginta "TŽ". Taip pat praleista vokiška įžanga. RED.

Vokietijos Lietuvių Bendruomenė yra lietuviška organizacija. Jos tikslas: savitarpinė, socialinė, kultūrinė globa bei parama ir tautiškumo palaikymas. Į ją gali įstoti kiekvienas lietuviš-ė, siekias-ianti tų pačių tikslų ir pasiekęs-usi 18 metų.

Vokietijoje yra apie 7000 lietuvių. Iš jų 1066 įstoja į VLB. Spėjama, kad Vokietijoje yra apie 300 jaunimo nuo 16 iki 30 m., kuris pakankamai valdo lietuvių kalbą. (Šitas skaičius maždaug atitinka ir VLJS adresų sąrašą). Maždaug pusė šio jaunimo jau yra pasiekusi 25 m. Gal apie 100 šio jaunimo priklauso VLB organizacijai.

Tėvai yra pirmieji, kurie savo vaikus supažindina su lietuvių kalba. Beveik kiekvienas lietuvių tėvų vaikas per pirmuosius savo gyvenimo metus yra mokomas lietuviškai kalbėti. Šį darbą tėvai betgi dažnai nustoja dirbti, kai vaikai patenka į vaikų darželį ar pradeda lankyti vokiečių mokyklą. Šiuo laiku tėvų įtaka vaikams bei jų pastangos, taipgi ir vaikų interesas lietuvių kalbai žymiai sumažėja. Vaikai nemato reikalo su tėvais kalbėtis kitokia kalba, negu kad kalbasi su mokytojais ir savo draugais. Kaip tik šiuo laiku lietuviams tėvams reikalinga pagalba bei moralinė parama.

Efektyviausias VLB lietuvių

bės išlaikymo įnašas yra Vasario 16 gimnazijos įsteigimas. Deja, vis mažiau lietuvių tėvų pasinaudoja šia mokykla. Šiais metais (1976-77 m.m. Red.) ją lanko 63 mokiniai, iš kurių tik 47 iš Vokietijos. Dažniausiai minimos dvi priežastys, kodėl šios mokyklos mokinių skaičius toks žemas. Pagal Vasario 16 gimnazijos vadovybę, tai pagrindinai priklauso nuo tėvų mažo intereso savo vaikus išauklėti lietuviškai. Pagal tėvų ir daugumos buvusių gimnazistų nuomonę, tai pagrindinai priklauso nuo tos pačios mokyklos, jos vadovybės. Tėvai nepasiliki šia mokykla, jos vadovybe.

Vargo mokyklos — kita pagalba tėvams. Jų skaičius irgi su metais sumažėjo. VLB turi 31 apylinkę, bet tik 5 vargo mokyklas su 30 mokinių. Tai dabar ne tiek VLB, kiek atskirų susipratusių lietuvių tėvų darbas, kurie sutinka šalia savo vaikų ir kitus pamokyti lietuvių kalbos. Nėra kursų paruošti vargo mokyklų mokytojams. Nėra vadovėlių nei vargo mokyklų mokytojams, nei mokiniams. Šalia to, neturima lietuviškų centrų, nes neturima lietuvių namų. Taip vargo mokyklų galimybės yra palyginus menkos.

Neseniai įsteigtus neakivaizdinius lietuvių kalbos kursus lanko šiuo laiku 29 asmenys. Kursus finansiškai remia PLB ir VLB, užmokėdamos pašto išlaidas. Kursus praveda tokiam darbui ne kvalifikuotas jaunuolis studentas, nes kvalifikuoti asmenys ar laiko, ar noro neturi. Kursai tinka daugiau mišrioms šeimoms ir vyresnio am-

žiaus jaunimui. Nėra asmeninio kontakto. Taip šių kursų galimybės dar mažesnės, negu vargo mokyklų.

Dauguma to jaunimo, kuri pasinaudoja šiomis minėtomis priemonėmis, yra aktyvesnių lietuvių tėvų vaikai bei lanke vasaros vaikų stovyklas. Tenai jie dažnai pirmą kartą randa savo bendraamžių jiems tinkamoje atmosferoje. (Vien tik 1969-75 m. per vasaros vaikų stovyklas perėjo 355 vaikai — Romuvoje 275 ir NRW-joj apie 80. Jų dauguma šiandien tarp 14 ir 18 metų. O šiuo laiku tik apie 100 jaunimo pasinaudoja siūlomomis priemonėmis išmokti lietuvių kalbą. Apie 1970-sius metus Vasario 16 gimnazijoje ir 12 vargų mokyklų iš viso buvo 255 jaunuoliai, kurie mokėsi lietuvių kalbos).

Jaunimui tapus lietuvišku dar toli gražu nereikia, kad jis įstoja į VLB, nors jis ir būtų perėmęs VLB tikslus kaip savo. VLB kaip organizacija turi būti atvira ir jaunimui, turi tikti ir jam.

Į jaunimą, ypač į vaikus nuo 7 ligi 16 metų, VLB kreipia mažai dėmesio. Kalėdų eglutės, vaikų vasaros stovyklos bei vargo mokyklos dažnai ir visa VLB veikla nukreipta į vokiečių mokyklų auklėtinius. Minėjimai, šventės, dažnai ir visa VLB apylinkių veikla skirtos suaugusiems. Jaunimas, tenai paklydęs, dingsta suaugusių tarpe ir dažnai tik nepakankamai valdo lietuvių kalbą. Taip vokiečių mokyklų auklėtiniams, dažnai betgi ir buvusiems Vasario 16 g. moksleiviams VLB nuo pat mažens yra ir vėliau lieka suaugusių organizacija.

VLJS rūpinasi jau lietuvišku jaunimu virš 16 metų. Tokio jaunimo betgi mažai, ir jie išsiskirstę po visą Vokietiją. Jos

Algis Stankus ir Marija J. Saulaitytė - Stankuvienė, vadovė kurį laiką Vasario 16 gimnazijos berniukų ir mergaičių bendrabučiams ir pabuvoję porą savaičių JAV-se, apsigyveno Toronte. M. Stankuvienė, literatūros magistrė, rašo disertaciją apie Nabokovo kūrybą ir rengia naują poezijos leidinį kartu su Egle Juodvalkyte. A. Stankus, kuris prieš keletą metų yra baigęs Toronto universitetą, pradėjo dirbti kaip Daugiakultūrės Ontario Draugijos bendradarbis. Jam pavesta rinkti archyvinę medžiagą iš senosios lietuvių ateivių veiklos. Tam darbui vadovauja buvęs A. Stankaus istorijos profesorius R. F. Harney. Anksčiau minėtą medžiagą rinko ponias Kunstler.

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA, MŪSŲ ŠIRDY VISADA — PÁTRIA DE NOSSOS PAIS, LITUANIA, TU ESTARÁS SEMPRE EM NOSSOS CORAÇÕES.

renginius lanko beveik tik buvę Vasario 16 g. auklėtiniai (ca. 95% visų dalyvių).

Taip nenuostabu, kad jauniausieji VLB nariai yra buvę ir esantys Vasario 16 g. moksleiviai. Jie beveik visi įstoja į VLB dar būdami Romuvoje, kur yra ir VLB centras. Šis jaunimas dažnai iš pat pradžios apsiima kokias nors pareigas, bet po palyginti trumpo laiko pasitraukia ir lieka pasyviais VLB nariais.

Vienu atveju jaunimas pastebi, kad jis tampa senesnio amžiaus bendruomenininkų tarnu, kuris turi teisę atlikti techniška, dažnai net nemalonų darbą. Jaunimas turi pereiti ir tokį laikotarpį, bet, deja, tik retai jis pritraukiamas ir prie posėdžių bei pasitarimų. Perdažnai jam tik pasakoma ką atlikti.

Kitu atveju jaunimas, dažnai aktyviausias, daugiau ar mažiau kaikiurių bendruomenininkų priverčiamas pasitraukti. Jis jiems tampa perkritišku ir savarankišku. (Tai tvirtina ne tik faktas, kad VLB beveik ir nėra jaunimo, bet ir buvusių aktyvių jaunuolių pasisakymai).

Kiekvienu atveju šitokia bendruomenininkų elgsena ne tik priverčia jau į VLB įstojusį jaunimą pasitraukti, bet kartu ir atbaido tą jaunimą, kuris galėtų į ją įstoti.

(Sutrupintas ir perdirbtas VLB tarybos referento jaunimo reikalams pranešimas, darytas 1976 m. vasario 27 d.).

Manfredas Šiušelis

Tėviškės Žiburiai

plakaty kalba apie pažeistas žmogaus teises Baltijos kraštuose

Mūsų Lietuva Mažiesiems

PASKYRĖ NAUJĄ VEDĖJĄ

Kun. L. Zaremba, SJ, Lietuvių jėzuitų provincijolas, kurį laiką dirbęs Urugvajuje ir Brazilijoje, lapkričio 7 d. paskyrė naują (septintą) Jaunimo Centro Čikagoje vedėją, kun. A. Saulaitį, kuris pavaduos kun. A. Kežį, šešerius metus išbuvusi vicedirektorium arba direktorium. Pareigų perdavimas įvyko per metinę Jaunimo Centro vakarienę gruodžio 4, bet naujasis vedėjas pareigas pradės eiti tik sausio viduryje, sugrįžęs iš skautų Tautinės Stovyklos Australijoje.

Jaunimo Centru naudojasi 46 lietuvių organizacijos ar meno vietos, įskaitant tris lituanistines mokyklas, tris archyvus, penkis chorus, aštuonias tautinių šokių grupes, penki meno kursai ir pan.

Jaunimo Centras spalio mėn. atšventė 20 metų veiklos sukaktį. Jis pastatytas šalia jėzuitų gyvenamųjų namų ir koplyčios.

Pirmoje savo kalboje JC metinėje vakarienėje, naujasis vedėjas įspėjo JC remėjus ir draugus, kad nesistebėtų, jeigu jis, įvesdamas kitą tvarką ar programą sakytų: "bet mes Brazilijoje visada taip darome".

Tėvas **ANTANAS SAULAITIS, SJ**, siunčia kalėdinius sveikinius ML skaitytojams, šv. Kazimiero p-jos parapiečiams bei visiems lietuviams, atsiprašydamas, kad, užsiėmęs daugeliu darbų ar vis dar tebekeliaudamas, nespėja visiems parašyti.

Tuo pačiu mes jį atsveikiname, ne tik dėkodami už prisiminimą, bet ir pareikšdami, kad T. ANTANO, net ir norėdami, negalėtumėm užmiršti, nes jis daugeliui Brazilijos lietuvių tapo neišskiriama jų gyvenimo dalimi. Ir jis dar alsuoja... Brazilija.

SKAIDRĖS APIE BRAZILIJĄ

Skaidrės apie Pietų Amerikos lietuvius, o ypač apie Braziliją buvo rodytos tėvų pranciškonų parapijoje Toronte, Kanadoje, lapkričio 27 d. ir gruodžio 1 d. Pirmą renginį ruošė akademikai skautai, antrasis buvo Pensininkų klubo savaitinis susirinkimas.

Bostone, JAV rytuose, skaidrių programą žiūrėjo susirinkęs jaunimas ir senimas gruodžio 11. Tai buvo kun. A. Saulaičio skaidrės.

Per Čikagos lietuvių televizijos pusvalandį savo skaidrės iš P. Amerikos rodė Romas Kasparas.

PAIŠYBOS KONKURSAS

KALĖDOS

GALI BŪTI ATVAIZDUOTA:

- Kūčios
- Prakartėlis
- Trys Išminčiai
- Šventoji Šeima
- Kristaus krikštas
- Eglutė... ir panašiai.

Pageidaujama LIETUVIŠKI MOTYVAI

PIEŠINIO DYDIS: paišybos lapo (maždaug)

TERMINAS: įteikti ML-vai sausio (janeiro) 15 d

PARODA-KONKURSAS: šv. Kazimiero p-jos patalpose, sausio 29 d., Don Bosco šventėj.

GALI DALYVAUTI KONKURSE:

a) nuo 4 iki 12 metų (kat. A)

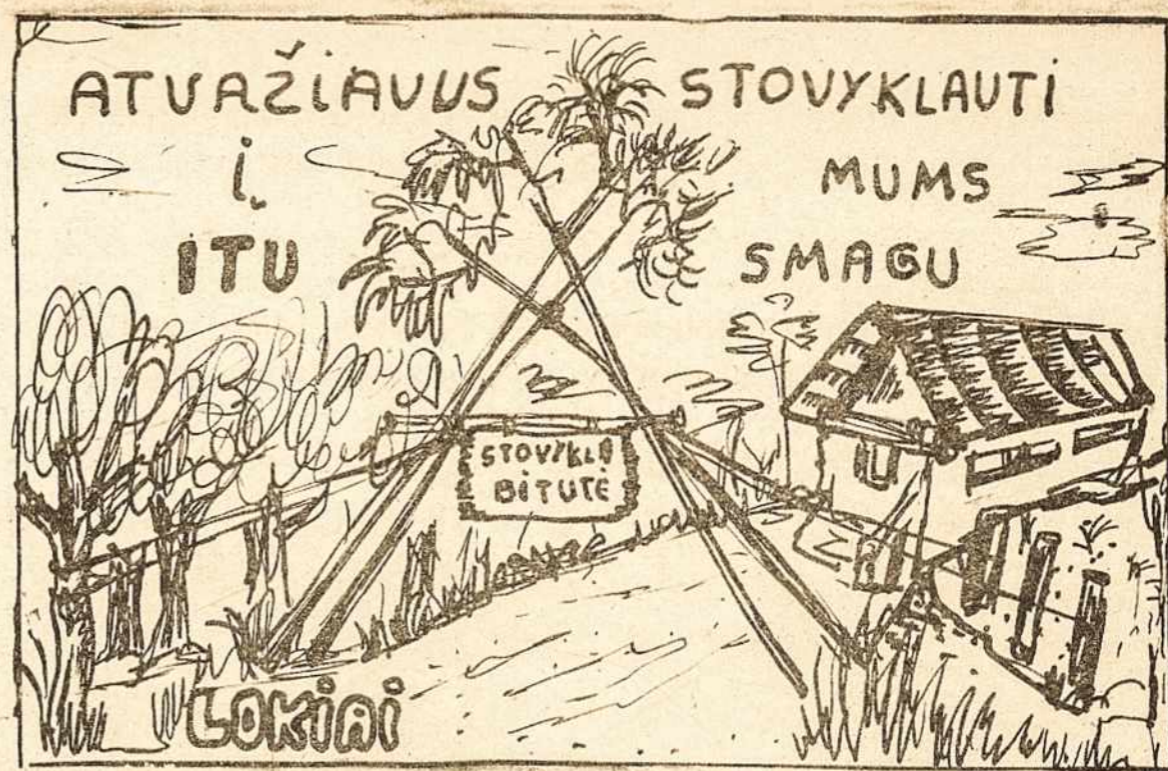
b) nuo 13 iki 18 metų (kat. B)

PS: BŪTINAI REIKALINGAS

KONKURSO M E C E N A T A S

BUS SKELBIAMAS ir VASARIO 16-TOSIOS
K O N K U R S A S

- rašinių
- ir piešinių **TEMA: LIETUVA**

DĖMESIO: STOVYKLA

Yra kviečiami visi lietuvių kilmės vaikai ir jaunimas nuo 8 iki 18 metų dalyvauti VASAROS STOVYKLOJE. Čia bus proga praleisti savaitę ne tik gajinančioj gamtoj, o ir lietuviškoj aplinkoj, kur bus galima daug ką sužinoti apie gražias senelių tradicijas.

Stovykla bus nuo 1978 m. sausio 8 iki 15 dienos Vytauto Tumo vasarvietėj, prie ITU, 100 km nuo S. Paulo.

Daugiau informacijų galima gauti pas Danutę Zalubienę (telefonas 63.3525) ir Eugeniją Bacevičienę (telefonas 63.9343).

Paskutiniai velionies arkivyskupo Reinio metai

Vokietijos užsienio reikalų ministerijos pareigūno G. Starkes, protestanto, atsiminimai

Knygų rinkoje pasirodė monografija "Arkivyskupas M. Reiny". Ji parašyta okup. Lietuvoje, spausdinta Čikagoje 1977 m. Čia pateikiame kaikurias ištraukas iš Velionies gyvenimo kalėjime. RED.

Filosofijos studijos Vladimiro celėse

Vladimiras yra miestas du šimtus kilometrų į rytus nuo Maskvos. Nuo 12-jo iki pradžios 14-jo šimtmečio čia buvo didžiojo kunigaikščio ir metropolito sostinė. Jis yra garsus Dievo Motinos ikonomis, Dangun Žengimo ir šv. Demetrijaus katedromis ir Dievo Motinos vienuolynu. Paskiaisiais laikais jis pagarsėjo kaip pirmoji stotis pasmerktųjų į Sibirą. Čia taip pat buvo ir garsi koncentracijos stovykla, kurioje kentėjo ir mirė didelė daugybė visų tautų, religijų ir partijų kalinių.

Čia 1950 metais spalio 1 d. aš pirmą kartą susitikau Vilniaus arkivyskupą Reinį, su kuriuo vienus metus išgyvenau toje pačioje celėje. 1947 metais jis buvo pasmerktas už prieškomunistinę veiklą ir, panašiai kaip aš, atliko tą pačią 10 metų bausmę Vladimire. Aš gerai prisimenu mūsų pirmąjį susitikimą. Kai III mūsų kalėjimo skyrius buvo atremontuotas, 12 mano celės gyventojų pasikeitė. Mes beveik visi kalbėjome kitomis kalbomis. Neskaitant Vilniaus arkivyskupo, ten buvo kitų įžymių asmenybių. Jų tarpe buvo Šulginas — buvęs Rusijos Dūmos vadas ir vienas iš plačiausiai žinomų rašytojų emigracijoje; Dubin — Latvijos žydų frakcijos pirmininkas seime, Sabata — įžymus Japonijos ekonomistas iš Pietinės Mandžiūrijos — visi trys labai svarbūs ir verti dėmesio žmonės.

Susipažinimas kalėjime

Už juos visus didesnis buvo vysk. Reiny. Žinoma, ne fiziškai. Nes jis nebuvo augsštas. Jo asmenybė pasireiškė jo laikysena ir dvasiniais jo bruožais. Lova jam buvo paskirta prie šiaurinės sienos ties langu. O mano geležinė lova buvo įcementuota į grindis šalia jo. Pasidėję savo menkus turtus, mes vienas kitam prisistatėme, pasisakydami iš kur esame, kodėl buvome areštuoti ir kuriuos kitus kalinius pažįstame. Pirmiausiai arkivyskupas ilgai meldėsi. Paskui jis papasakojo man savo gyvenimo istoriją, prie kurios jis vėliau dažnai sugrįždavo. Jis man papasakojo savo jaunystę, praleistą gimtajame kaime, kur jis buvo jauniausias tarp dau-

ARKIVYSKUPAS MEČISLOVAS REINYS, miręs Vladimiro kalėjime 1953 m. lapkričio 8 d. kaip tikėjimo kankinys. Nuotrauka — iš jo monografijos

gelio brolių ir seserų; apie savo vargingus mokslo metus Rygoje, apie Dvasinę akademiją Petrograde, apie studijas Strassbourge, Louvene, Romoje. Paskui Kaune, savo tėvynėje jis mokė universitete, vėliau buvo užsienio reikalų ministeris. Paskui buvo pakeltas vyskupu Vilkaviškyje ir Tito Afrikoje arkivyskupu (in partibus). Pagaliau 1945 m. vokiečių kariuomenei išvežus į Vakarus Vilniaus arkivyskupą lenką, jis pasidarė kankinamos Lietuvos katalikų dvasiniu vadu.

Kilnus žmogus

Jo gyvenimas tikrai yra pažymėtinas ir kilnus. Faktai, kuriuos aš čia suminėjau, nieko nesako palyginus su tuo būdu, kuriuo jis man apibūdino įvairias savo gyvenimo stotis. Jo laikysena yra tikrai Bažnyčios šventojo laikysena, kuris visus savo gyvenimo pasisekimus ir garbes priskyre tik Dievo malonei, kurioje jis rado savo laimę. Paskutinius savo vyskupavimo metus jis mėgdavo apibūdinti apaštalo Povilo žodžiais: "Geras darbas".

Jis dažnai meldavosi už savo tikinčiuosius giliai susirūpinęs; jų kančiomis jis dalinosi. Kai apie juos kalbėdavo, jo akys šviesdavo. Lygiai jos nušvisda-

vo, kai jis prisimindavo savo mylimąją motiną ar seserį, kuri buvo pasilikusi gimtajame kaime ir kurios laišakai jam pranešdavo apie žiaurų likimą jo gausios šeimos. Daugumas iš jų buvo ištremti Sibirą. Už pinigų, kuriuos jis reguliariai gaudavo iš jos, jis paprastai nupirkdavo duonos ir cukraus savo kentėjimų draugams. Gavėnios metu jis sau paprastai nieko nepasilikdavo. Jis nepristatydavo tik tabako, nes manydavo, kad tabakas kenkia sveikatai. Kai vienas mandžiūrietas kažką iš jo pavogė, jis nieko nesakė, tik sekančiame dalinime davė jam dvigubai. Tada žmogus verkdamas prisipažino ir prašė atleidimo.

Arkivyskupas Reiny buvo tikras ištikimasis Viešpaties tarnas. Jis daug meldavosi įvairiais dienos laikais. Aš esu matęs jį gulint susiėmus rankas atvertomis akimis, nes mūsų celė buvo akinančiai nušviesta, kad sargybinis visada mus galėtų stebėti pro langelį. Jis tada šnibždėdavo su Dievu. Kai mes su savo dryžais kalinių drabužiais išeidavom pusvalandžio pasivaikščiojimui (į kalėjimo kiemą be medžių), jis vaikščiodavo pirmyn ir atgal vienas, rankas užpakaly susiėmęs, kalbėdamas atmintinai brevijorių.

Kalėjimo draugai

Tos paskaitos buvo atliekamos labai paprastoje aplinkoje. Mūs beraštis žmogus iš Amur stengėsi mokytis rusiškai garsiai sau pačiam kalbėdamas. Šalia to Šulginas, pasidares beveik vienu skeletu, gautus iš Arkivyskupo popieriaus lapus pildydavo savo puikiomis poemomis. Viena iš jų buvo epas apie Jėzaus gyvenimą, kuri tikrai yra verta, kad būtų išgauta iš neprieinamų centrinio kalėjimų archyvų Maskvoje ir perkelta į laisvojo pasaulio bibliotekas. Kur nors šalia Šulgino stovi dr. Dubin, griežtosios žydų sektos narys, ir prieš savo lovą garsiai recituoja verkdamas hebrajiškas maldas nuo ryto iki vakaro. Kartais prie jo prisijungdavo senasis Cabardinas, kuris panašiu būdu, bet skirtingoje religijoje meldavo Alachą, prašydamas laisvės ir amžinojo gyvenimo. Ukrainietis dailininkas, kuriam buvo už drausta daryti savo draugų kalinių portretus, škiuodavo savo tėviškes scenas prie Juodųjų jūrų. Jo gaminiai būdavo visada konfiskuojami esančio patikrinimo metu. Estas mokytojas, nuostabios galvos žmogus, kurio akys, deja, vis labiau temo, stengdavosi praturtinti mūsų vegetarinį maistą (sausą duoną su kopūstais) pasakodamas apie skerstuvų iškilmes savo gimtajame kaime. Jis taip pat stiprindavo mus savo sapnų aiškinimais ir politinėmis pranašystėmis nuo Nostradamus iki paskutinių regėtojų Estijoje.

Japonas budistas ir šintoistas Sabata, labai gerai išbalansuotas žmogus, kuris visada mokėdavo išsaugoti savo veidą, turėjo "gydančias rankas" ir hipnotizmo galią. Jis padėdavo mums ligose. Susierzindavo jis tik tada, kai kas kitas išdrįsdavo paimti šluotą ir šluostyklę tada, kai atėdavo arkivyskupo eilė valyti celę. Japonas taip pat taisydavo vyskupo drabužius ir jo šventėse: gimimo dienoje, N. Metuose ir didžiosiose krikščioniškose šventėse jis stodavosi ir išrėždavo gerai paruoštą prakalbą puikia anglų kalba. Visa tai jis laikė savo privilegija dėl to, kad su arkivyskupu jis buvo buvęs vienoje celėje jau prieš tai.

Arkivyskupas deklamuodavo eilėraščius

Arkivyskupas laisvai kalbėjo vokiškai, rusiškai, angliškai. Jis puikiai mokėjo senąsias kalbas. Taip pat mokėjo jis šiek tiek prancūziškai, itališkai ir ispaniškai. Žinoma, jis didžiavosi

MŪSŲ ŽINIOS

KUNIGAS SALEZIJETIS PAJŪRIUOS

Sekmadienį gruodžio 11 d. Santos, São Vicente ir Guarujá lietuviai turėjo malonų siurpryzą, istorinį įvykį. **Pirmąkart pajūrio lietuvių istorijoje**, lietuvis kunigas laikė lietuviams Šv. Mišias. Salezietis kun. Petras Urbaitis, kalėdodamas po visas šias apylinkes, pasiekdamas net Praia Grande, pranešė, kad 10 val. pas malonias seseles Vincentietes laikys Mišias. Tą rytą, labai jaukioj kopyltėlėj ir apsupti gerųjų seselių malonios simpatijos, meldėmės visi už Lietuvą ir lietuvius. Šiam istoriniam įvykiuje dalyvavo lietuviai iš Guarujá, São Vicente ir Santos. Teko pastebėti šiuos dalyvius: Josefa Gritėnienė su dukra Sofija, Simonas Bairūnas su žmona Ona, Olga Jurrowski, Konstancija Kirsulienė, Francisca Bendoraitienė, Jadvyga Kacinavičienė su dukra Stefanija, Luiz Antonio Locik su žmona Vandute ir mažuoju sūneliu Rafaeliu, Justina Radvilavičienė, Marė Locik, Jonas ir Emilija Vosyliai. Iš Guarujá nepatingėjo atvykti dinamiškoji p-ia Marija Remenčienė. Dalyvavo taip pat neseniai iš

PASKUTINIEJI...

savo lietuviškąją motinos kalbą, kuri yra artimesnė sanskritui, negu kuri kita Europos kalba ir kurios gražius eilėraščius jis mėgdavo deklamuoti.

Jis mylėjo savo žmones ir savo tautą, dažnai ryškiai papasakodavo apie garbingus Lietuvos istorijos laikotarpius, apie jos, kaip valstybės, atgimimą, po pirmojo pasaulinio karo. Su dideliu susirūpinimu ir būkštavimais, bet kartu ir tvirtu pasitikėjimu Dievo gailestingumu jis žiūrėjo į savo tėvynės ateitį, dėl kurios, kaip ištikimas sūnus, jis jau antru kartu paaukojęs savo laisvę. Jis turėjo daug pagrindo įtarti, kad vienas žmogus, kurį jis pažinojo ir kuriam gelbėjo, kartu su kitais, jį neteislingai skundė ir tuo būdu prisidėjo prie šio jo nuteisimo. Kai jis pamatė atvaizdą šio niekšelio vienoje Lietuvoje išleistoje knygoje, kurią jis pasiskolino iš kalėjimo bibliotekos, jis buvo giliai sukrėstas, kad negalėjo net miegoti.

Atsiskyrimas ir mirtis

Kai arkiv. Reiniui 1951 m. buvo liepta išeiti iš mūsų celės, kaip paprastai, jam buvo duota labai mažai laiko susidėti daiktus ir atsisveikinti. Mes visi buvome giliai sujaudinti. Jis mūsų mažojoje bendruomenėje buvo nuoširdžiai gerbiamas ir laikomas autoritetu. Jos nariai keitėsi. Jos narių tarpe buvo puikių žmonių ir keletas niekšelių. O jo autoritetas sklido pro kalėjimo sienas iš vienos griežtai izoliuotos celės kiton. Aš pats daug gavau iš šios prakilnios asmenybės, kurioje jungėsi tvirtas tikėjimas, didelis mokslas, krikščioniškoji meilė ir nusizeminimas. Jam išeinant, aš paprasčiau suteikti palaimini-

mą, ką jis padarė giliai susijaudinęs, kartu su neužmirštamą išpažinimu visos krikščionijos "Una Sancta".

1955 m. pabaigoje aš išėjau iš Vladimiro kalėjimo izoliacijos, atlikęs bausmę. Tik po metų aš išgirdau iš Romos, kad mūsų repartijantai pranešė, jog arkivyskupas mirė 1953 m. Jis buvo stiprios sudėties. Kai jis išėjo iš mūsų celės, mes žinojome ne tik iš jo žodžių, bet ir iš jo išvaizdos, kad jis buvo geros sveikatos. Taip pat nepasiekė mano buveinę žinios iš jo buveinės, kurios buvo dažnai keičiamos, apie jo susirgimą. Mirtis kalėjime ateina be liudininkų. Tas, kuris turi mirti, savo valandos turi sulaukti vienišoje celėje. Tik paskutiniai jo draugai galėjo nujauti, kas su juo atsitiko ar gauti žinių iš kokio sargybinio. (...)

Arkivyskupas M. Reinys mirė kalėjime 1953 m. lapkričio 8 dieną.

Arkiv. Reinio jaunystės draugas dr. J. Čepėnas (dar tebegyvas) savo atsiminimuose rašo:

"Žinodamas, kaip karštai mylėjo savo Tėvynę, rūpinausi pargabenti jo palaikus į savo numylėtą žemę. Visur rašiau, prašydamas leidimo pargabenti jo kaulus, jei ne į Vilnių, tai nors į Daugalių parapijos kapines, kur ilsisi jo tėvai. Bet, deja, jokio net atsakymo negavau. Taip pat rūpinosi tuo ir jo giminės, bet viskas veltui, jokio net atsakymo negavo. Mūsų pastangos liko tuščios, bet jo darbai neliks tušti. Kaip Kristaus garbė prasidėjo nuo kryžiaus, taip ir jo prasidės nuo kalėjimo. Ir kaip kryžius, buvęs gėdos ženklas, tapo garbės ženklu, taip pagarsės ir Vladimiro kapinės, kurios priglaudė jo kūną, nes tai buvo tikras savo pašaukimo kankinys..."

Tėviškės Žiburiai

São Paulo persikrausčiusi į Santos pas savuosius Ona Jocienė, Vladas Steponaitis ir Rymantė Steponaitytė.

Lankant pajūrio lietuvius, kunigui daug pagelbėjo p-ia Emilija Vosylienė, geros širdies energinga lietuvi, kuri padėjo orientotis gatvių gatvėlių labirintuose.

O mūsų menininkė, p-ia Stasė Steponaitienė, šį kart pasirinko Mortos vaidmenį, paruošdama svetingus pietus mūsų mielam svečiui Misijonieriui. Kuris savo apsilankymu pašventino šiuos namus ir žmones ir jaukiai pasisvečiavo p-ios Remenčienės, Onos Jocienės ir pp. Vosylių kompanijoje, pp. Steponaičių „ramiuos“ nameliuos (nes jeinant kabo tų namų dvasios apibūdinimas: "Tik Ramu"!). P-ia Steponaitienė turėjo progos parodyt savo meno kūrinius ne tik naujam kunigui svečiui, o ir savo mielai draugei, audimo meno puoselėtojai, p-iai Marytei Remenčienei. Abi turėdamos menišką sielą, jas išlieja savo audiniuos ir paveiksluos.

Mūsų Kinijos Misijonierius nepabūgo nė lietaus, nė atstumų ir štai, Dievo akivaizdoje pravedė pirmą pažintį tarp pajūrio lietuvių. Kadangi lietuvių skaičius šiose apylinkėse jau keli metai kaip reguliariai auga, tikrai kyla mintis; ar jau nebūtų laikas kaip nors apsijungti, susiorganizuoti, ir sudaryti šiojią tokią kolonijėlę. ar, geriau tariant, São Paulo kolonijos "filial". Ir, kaip dažniausia lietuvių yra geri katalikai, geresnės pradžios ir negali būt, kaip susibūrimas Šv. Mišioms.

Seselės Vincentietės, priėmusios mūsų mielą kunigą kaip brangų svečią, labai įdomavos pažinti, kokie žmonės, tie lietuviai. Ir su gražiu šypsniu ir gera širdim, viltingai klausė: "Ar laikysit Šv. Mišias lietuviams kas sekmadienį pas mus?" Ponas Jonas Vosylius, truputį daugiau pesimistas, juokavo – ar sekantis kartas bus po dešimt metų. O mūsų naujas, bet porą kart sutikus, jau labai savas, Misijonierius kun. Urbaitis tik šypsos ir kartoja: "Viskas priklausys nuo jūsų".

Po Šv. Mišių ta simpatinga fundatorių grupelė, seselių buvo maloniai nuvesta į salioną susipažinti tarp savęs bei su mūsų mielomis globėjomis, kurios pavyzdinčiai veda senučių prieglaudą tuo pasitarnaudamos artimo meilei. Kun. Urbaitis, pasinaudodamas ta proga, visus apdalino "Mūsų Lietuva", o lankydamas namus, jau spėjo mus apdalinti plotkelėmis, kalėdinėm atvirutėm, lietuviška spauda – taip mus religinėj bei tautinėj plotmėj atgaivindamas.

Dabar lauksim, kad šis malonus įvykis neužilgo pasikartotų, ir tikrai nereiktų laukti dešimt metų. Kun. Urbaitis kažką minėjo apie kovo mėnesį. Tad jei ta proga kas nors sužinotų ne asmeniškai, o per laikraštį, talpinam čia seselių adresą, telefoną, bei paaiškinim kur tai randas. Mat skelbiant spaudoj, lietuviškom Mišiom galės pasinaudoti ne tik "santistai", o ir pajūry viešintys "paulistai" ar kiti čia atvykę pasigėrėt jūros grožiu.

Seselių adresas: CASA PIA S. VICENTE DE PAULA
Av. Epitácio Pessoa, 139
SANTOS – Tel.: 32-6189

Visi, kas buvo Santose, pažįsta Sto. Antonio do Embaré baziliką garsią savo grožiu ir žvelgiančią į jūrą. Nelabai klysim pasakę, kad Seselių kopyltėlė užpakaly Embaré bažnyčios, nes, paėmus bet kuriuo bažnyčios šonu einančią gatvelę, išėsi į Av. Epitácio Pessoa ir, atidžiau pažvelgęs, pamatysi Seselių kopyltėlę

Mes, pajūrio gyventojai lietuviai, turėtume dabar iki kovo ramiai pagalvot, kad kitą kart susirinkę, jau neišleistumėm mūsų mielo Sielos Vado, neprisiprašę reguliariai vieną kart į mėnesį ar į du – atsiųst mums lietuvių kunigą mūsų sielos bei lietuviškumo reikalams.

O dabar, šiuo momentu, tariam nuoširdų "AČIŪ" mielam kun. Petru Urbaičiui, paruošusiam mus Šv. Kalėdų Šventėms.

Koresp. R. S.

LIGONIAI

RIČARDAS MERANI, Piero ir Bronės Kemeklytės-Merani sūnus, eismo nelaimėj susižeidęs kelį, po sunkios operacijos per 45 dienas turės "atostogauti" su gipsuota koja, užsidaręs namie.

Norintieji jį aplankyti, prašomi susiskambinti 61.3424 numeriu.

ML ir visi šeimos bičiuliai linki Ričardui pilnai pasveikti.

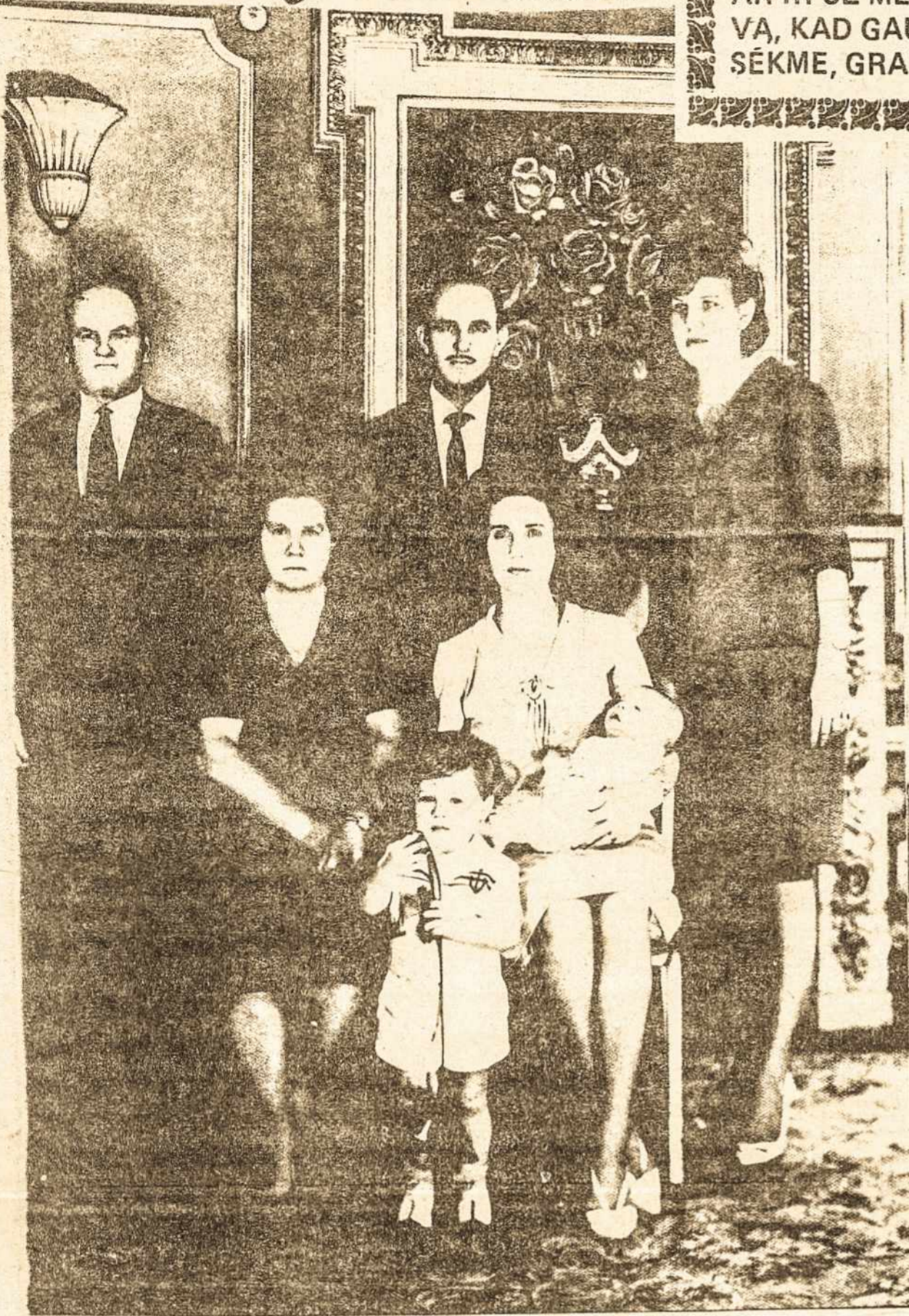
MIŠIOS

Lapkričio 26 d. V. Beloje staga mirė ANTANAS MAKUŠK, 67 metų. Nuliūdime liko žmona Bruna ir 3 dukterys: Irena, Stasė ir Ona-Elena.

30-tos dienos Mišios bus sausio 1 d., 9 val. ryto V. Zelinos bažnyčioje.

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS KUNIGAI NUOŠIRDŽIAI DĖKOJA VISIEMS PARAPIEČIAMS UŽ SVEIKINIMUS, PRISIMINIMĄ MALDOJ, NET UŽ DOVANAS AR IR UŽ MEDŽIAGINĘ PARAMĄ JŲ DARBAMS, IR MELDŽIA VISAGALĮ DIEVĄ, KAD GAUSIAI ATLYGINTU VISIEMS IR KIEKVIENAM SVEIKATA, LAIME, SĖKME, GRAŽIU SUGYVENIMU PER ŠIUOS 1978 METUS.

AUKSINIS VEDYBŲ JUBILIEJUS

Antosė Račkauskaitė ir Ignacas VIJŪNAI naujų metų išvakarėse nori paminėti 50-ties metų vedybinio gyvenimo sukaktį.

Iš Lietuvos Ignacas išvyko 1925 m. Kalėdų dieną. S. Paulyje susipažino su Antose ir 1927 naujų metų išvakarėse susituokė šv. Juozapo bažnyčioje Belém baire. Ignacas dirbo Prefeitūroje prie švaros ir, kai išėjo į pensiją pradėjo dirbti žaislus ir juos pardavinėti po S. Paulo miestą. Tai, kaip jis sako, tarnauja laikui užimti ir užsidirbti ant bonkuteš alaus. Ignacas, nors jau turi 77 metus, bet dar vaikšto po bairus kaip Kalėdų senelis su žaislų maišu ant pečių. Doktoras sako, kad jis dar toks stiprus, dėl to, kad daug vaikšto. Sūnus Vladas ir duktė Vanda kalba lietuviškai ir sukūrė šeimas, augina senelių džiaugsmui anūkelius.

Ignacas yra MŪSŲ LIETUVOS bendradarbis: jau daug metų išnešioja ML po jo gyvenamą bairą – AGUA RASA.

ML sukaktuviniams linki daug džiaugsmo, geros sveikatos ir gausios Dievo palaimos.

PRANEŠIMAS

Sausio mėn. pirmąjį sekmadienį, per Naujus Metus, nebus lietuviškų Mišių CASA VERDE. Jos nukeliamos šiam kartui į antrąjį sekmadienį – sausio 8 d. Prašoma įsidėmėti, jog pamaldų laikas yra paankstinamas valandą anksčiau, būtent 16,15 val.

KŪČIOS CASA VERDE

Grupelė Casa Verde lietuvių norėjo atšvęsti Kūčias kartu. Nors organizavimo darbas vėlai prasidėjo, bet visi ruošėsi su dideliu entuziazmu: šeiminiškės ruošė valgius, ku-

rių būtų užtekę šimtui asmenų (patiekalų buvo ne dvylika, o gal dvigubai daugiau), vaikai darė papuošimus (popierinius lenciūgėlius, žvaigždes ir šiaudinukus), kiti rengė salę... Vienu žodžiu, visi prisidėjo prie darbo. Kun. Gavėnas laikė atgailos-susitaikymo apeigas ir Mišias. Per Kūčias vaikai giedojo ir deklamavo. Visi buvo patenkinti pirmuoju mėginimu; ir jau galvoja kitiems metams paruošti didingas Kūčias visiems C. Verde lietuviams.

• Laisvos spaudos siekis – laisva Lietuva

ĮVAIRIOS KŪČIOS

Brazilų aplinkoj kalėdinis pasirošimas religinėje srityje vyko 'novenu' pobūdžiu. Pas mus tokio religinio pasirošimo lyg ir visai nebuvo. Tačiau jį šiek tiek atsverė bendros Kūčios, kurios jau pradėjo plisti mūsų "bairuose", ateity žadėdamos dar labiau plėstis ir plisti.

Labdaros Ratelis suruošė KŪČIAS gruodžio 17, kur susitelkė apie 60 asmenų; Casa Verde "parapija" – gruodžio 20, o gruodžio 23 jaunimas, kur, su vaikais, jaunu ir suaugusiais, sugužėjo apie 100 asmenų.

Tokios paankstintos KŪČIOS turi dvigubą tikslą: pedagoginį – supažindinti mūsų jaunimą su šio lietuviško papročio prasme, stengiantis, kad jį galėtų ne tik įsisaugoti, bet ir pergyventi taip, kad paskui stengtųsi jį atšvęsti ir šeimoj (dabartinėj ir būsimoj); ir antrą tikslą – religinį: kad Kūčios ir Kalėdos būtų šventė tikro susitaikimo su Dievu ir su žmonėmis – kad tas plotkelės laužymas neliktų tik gražiu "papročiu", o ir vidiniai išreikštų tai, nuo ko tas paprotys paeina.

Atrodo, kad, nors ir netobulai paruoštos ir įvykdytos, šios apei-

UŽSIMOKĖJUSIEJI UŽ ML PRENUMERATA:

už 1978 metus:

Juozas Skurkevičius	- 150,00 kr.
Kamilija Šablevičius	€ 150,00
Antosė Vidmantienė	- 150,00
Antosė Gudavičienė	- 150,00
Viktoras Zubelis	- 150,00
Vincas Šukys	150,00
Marija Gorauskienė	- 150,00
Antanas Kučinskas	- 150,00
Juozas Vingris	150,00
Povilas Urbonas	150,00
Povilas Buitvydas	150,00
Mykolas Lisauskas	150,00
Juice Taleikis	150,00
Antanas Skrebys	150,00
Zigmas Šlepetys	150,00
Jurgis Vaičiulionis	150,00
Juozas Karvelis	120,00
Antanas Lazdauskas (už pusmetį)	70,00
Pranas Dovydaitis (Oro paštu)	350,00

gos pasiekė tam tikrą tikslą. Patobulinimui, aišku, niekad nebus galo. Dalyvavusieji prašomi pasisakyti – išreikšti savo įspūdžius, kritiką, patarimus. Juk tai visų mūsų reikalas.

Listuviškai kalbanti

Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS-SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

Até o "Cavaleiro Vytis" já está usando a nova linha de guarda-chuvas práticos, modernos e duráveis da

"FÁBRICA DE
GUARDA-CHUVAS"

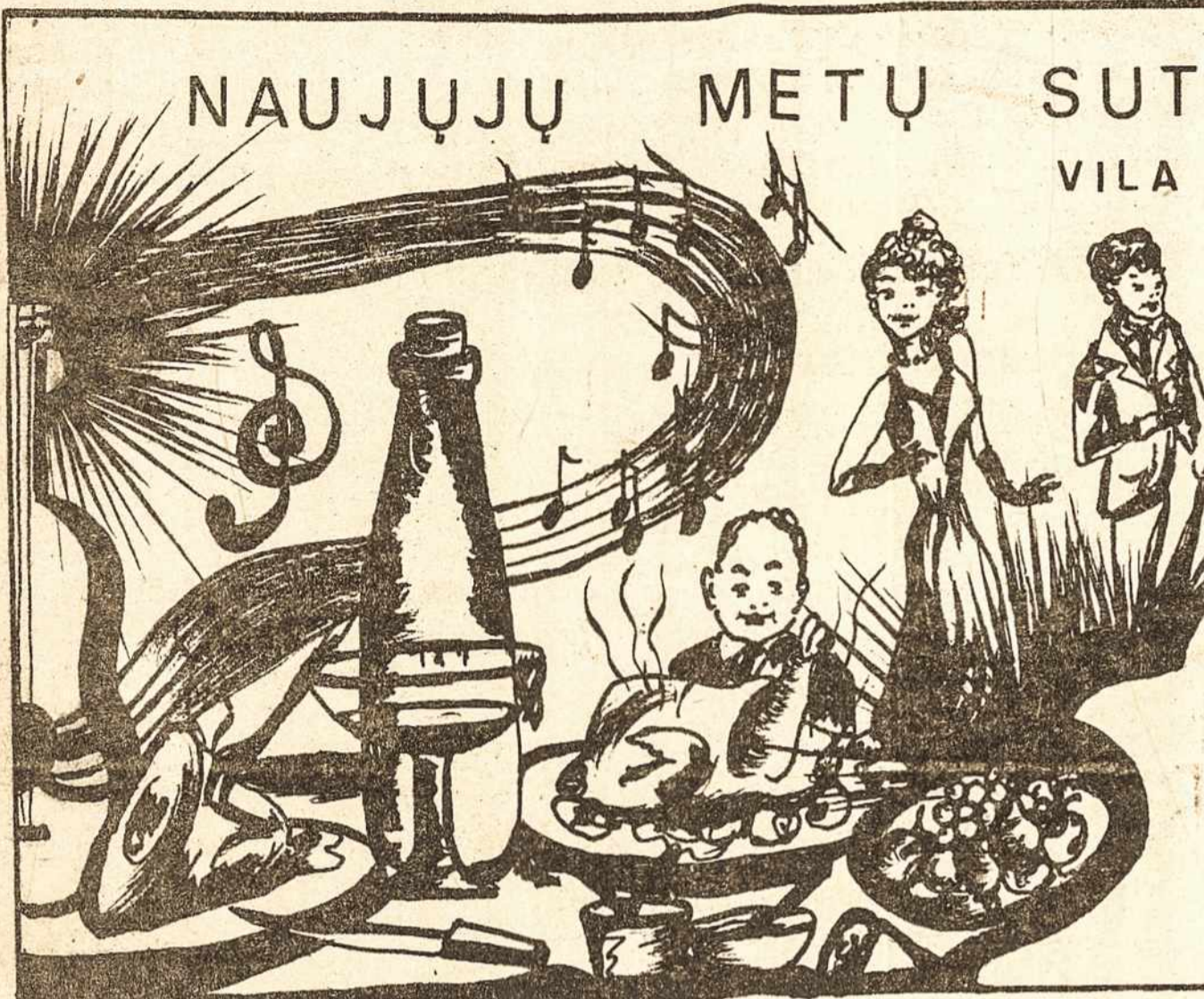
Vicente Vitor Banys

R. Coelho Barradas, 104 – V. Prudente
Fones: 274-0677 (Res. 274-1886)

NAUJŪJŲ METŲ SUTIKIMAS

VILA ZELINOJE Seselių Salėje.

21 val. Šaltų užkandžių stalas
ir karšta vakarienė. Šokiams
gros: GRUPO MUSICAL BLACKOUT
Vienuolika muzikantų,
Nepraleiskite progos!

Įsigykite pakvietimus iš anksto.

PAKVIETIMUS galima gauti pas p. P. Šimonį
(telef. 63.4938), pp. Tatarūnus (273.5799), p.
V. Vosylių (273.5740), p. Kaz. Miliauską
(276.4881), Klebonijoje (63.5975), p. J. Ma-
kusevičių ir kitus platintojus.

RENGIA Šv. Juozapo B-nė ir KB-nės Choras
lietuviškosios Sodybos naudai.

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJUS

PANORAMA LITUANO

Lietuviškoji radijo valandėlė
dar yra bandymo tarpsnyje, todėl
ir transliacijos laikas nenusistovė-
jęs. Bet vadovybė dabar užtikrina,
kad PANORAMA LITUANO bus
pastoviai perduodama kas šeštadie-
nį, 11,45 – 12,15 val.

Taigi klausykitės lietuviškos RA-
DIJO VALANDĖLĖS šeštadienį
nuo 11,45 iki 12,15 valandos.

Pastabas, patarimus, pasiūly-
mus, o taip pat ir padėsinimą
siųskit valandėlės vadovybei: PA-
NORAMA LITUANO, R. Con-
solação 2608, Conjunto 11
01302 SÃO PAULO, Capital.

Su Naujaisiais Metais ML įeina į 30-TUOSIUS SAVO GYVAVIMO METUS (1948-1978). TAI JUBILIEJUS, KURIS SUTAMPA SU LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATKŪRIMO 60-MEČIU.

Periodinė spauda – tai vienas svarbiausių įrankių mūsų LIETUVYBEI IŠLAIKYTI: ugdyti lietuvių kalbą bei papročius ir kultūrą, jungti tautiečius į vieną lietuvišką šeimą, skatinti už LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖ.

Tad BŪTINAI REIKALINGA SAVO TURIMĄ SPAUDĄ PALAIKYTI IR PATOBULINTI.

Argi – KIEKVIENA LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA,

– mūsų tautiečio FIRMA

– susipratęs TAUTIETIS

neįaus savo TAUTINĘ GARBĘ BEI PAREIGĄ

tapti nors vienos savaitės ML GARBĖS LEIDĖJU?

Tad šiuo ir SKELBIAME

ML GARBĖS LEIDĖJŲ VAJŲ – KAMPANIJA.

Čia galima tuojau įsirašyti:

1.
2.

JUBILIEJINIS ML KALENDORIUS

Išėjo iš spaustuvės JUBILIEJINIS (1948-1978) MŪSŲ LIETUVOS KALENDORIUS. Didelio formato 12 puslapių leidinys, skiriamas kiekvienam mėnesiui po puslapį, kur duodama mėnesio dienos su šventųjų ir lietuviškais vardais, nurodomos sekmadienio pamaldos įvairiose vietovėse, įdėti keli pagrindiniai adresai bei telefonai, pasiūlomas kiekvienam mėnesiui užsibrėžtinis tikslas, pristatomas pavyzdinis mėnesio veiklos kalendorius (paliekama vietos jo papildymui), o vaizduose-vinjetėse norima nušviesti MŪSŲ LIETUVOS per 30 metų nueitas kelias bei vienas kitas to laikotarpio įvykis.

Neviskas išėjo pagal rengėjų planus (nes, tarp kito, permenkos mūsų spaudos techninės išgalės); tačiau tikimasi, kad ML skaitytojai bei lietuviškoji visuomenė supras ir įvertins pastangas ir – kas svarbiausia – jomis pasinaudos. Ir padės ateinantiems metams surengti daug tobulesnį, ypač VEIKLOS, kalendorių.

Įdomu, kad juo domisi kitataučiai – ir tuoj perka.

ML KALENDORIAUS ĮVERTINIMAS

“Tokio gražaus kalendoriaus dar S. Paulyje nemačiau”
Spaustuvininkas

“Kalendoriaus iliustracijos ir kompozicija labai graži ir įvairi”
I.S.

“É um calendário muito origi-

nal”, sako brazilas, pamatęs kalendorių redakcijoj, ir nusiperka tris kopijas.

ML kalendorius yra labai gera dovana prieteliams. Galima įsigyti ML redakcijoj, V. Zelinos klebonijoje, C. Verde pas Mariją Stančūniene, V. Anastácio pas Žarkauską.

ML ATSTOVAS ZELINOJ

Šv. Kazimiero Vyry Brolijos išdininkas KAZIMIERAS RIMKEVIČIUS, yra įgaliotas rinkti ML prenumeratas ir išduoti atitinkamus kvitus. V. Zelinos bei apylinkės tautiečiai šiuo reikalu gali kreiptis tiesiogiai į jį. K. Rimkevičiaus adresas: Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 1085, V. Zelina.

SEMANARIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial
Administrador: Stanislão Šileika

METINĖ PRENUMERATA: 105 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 500 kr.
Paskiro numerio kaina: 2,00 kr. Užuojaufos ir sveikinimai nuo 40 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti “Stanislão Šileika” vardu.

Straipsnius ir korespondenciją redakcija taiso, pertvarko savo nuožiūra. Ne naudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas pirmadieni: vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai išteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.